

RENARD, André (Valenciennes 21 mei 1911 – Luik 20 juli 1962).

Onderscheidde zich in eerste instantie op syndicaal vlak door deelname aan de stakingen van de zomer van 1936. In mei 1940 nam Renard deel aan de 18-daagse veldtocht. Hij werd in 1942 wegens ziekte als krijgsgevangene vrijgelaten en ging terug naar Luik waar hij belast werd met de clandestiene reorganisatie van de Centrale des Métallurgistes van de CGTB, na de arrestatie van zeven vrijgestelden in de lente van 1942. Langzamerhand evolueerde Renard naar een doctrine aan de rand van het traditionele syndicalisme. Hij richtte de Mouvement syndical unifié (MSU) op met de bedoeling alle vakbondsorganisaties onder hetzelfde banier te scharen om zo de banden met de politieke partijen te verbreken. Toch zou de na de oorlog opgerichte Fédération général du Travail de Belgique (FGTB)/**Algemeen Belgisch Vakverbond** (ABVV) geprivilegieerde banden met de Parti socialist belge/Belgische **Socialistische Partij** behouden. Renard was eerst secretaris-generaal van de Fédération des Métallurgistes en van 1953 tot 1961 adjunct-secretaris-generaal van de FGTB.

André Renard leidde de strijd tegen de Eenheidswet (winter van 1960-1961). In de loop van het conflict nam hij ontslag uit zijn nationale mandaten bij de FGTB. Hij richtte in maart 1961 de MPW op, een drukkingsgroep die voorstander was van federalisme en structuurhervormingen. Hier zien we hem tijdens een MPW-meeting in februari 1962, enkele maanden voor zijn overlijden. Renards actie bracht de Waalse Beweging in de schoot van de arbeidersklasse, wat bijdroeg tot een diepgaande vernieuwing. (FONDS D'HISTOIRE DU MOUVEMENT WALLON)

Naar aanleiding van de Koningskwestie kwam Renard in contact met de **Waalse Beweging**. Hij nam deel aan het nationaal Waals Congres van maart 1950, waar hij verklaarde dat 85.000 metaalarbeiders de beweging steunden. Waalse kwestie en arbeidersstrijd kwamen samen, al bleef de syndicale strijd voor Renard primordiaal. In de loop van de jaren 1950 legde hij diverse ontwerpen op syndicaal gebied neer, maar ze stonden vaak lijnrecht tegenover de standpunten van vakbondsleider Louis Major. Renard leidde de strijd tegen de Eenheidswet in de winter van 1960-1961. In Wallonië duurde de staking vijf weken. In de loop van het conflict nam Renard ontslag uit zijn nationale mandaten bij de FGTB en richtte in maart 1961 de Mouvement populaire wallon op, een drukkingsgroep die voorstander was van **federalisme** en structuurhervormingen. Renard stierf voortijdig in juli 1962. Zijn actie bracht de Waalse strijd in de schoot van de arbeidersklasse, wat bijdroeg tot een diepgaande vernieuwing van het gezicht van de Waalse Beweging. Renard was eveneens de belichaming van een vastbesloten syndicalist, een man die niet aarzelde te dreigen met het wapen van de algemene staking wat hij ook herhaaldelijk heeft gebruikt (Koningskwestie, strijd tegen de Eenheidswet).

WERKEN: André Renard écrivait... Recueil d'articles 1936-1962, 1962.

LITERATUUR: M. Lambilliotte, *André Renard et son destin*, 1971; – 'André Renard. Vingt ans après', in *Bulletin de la Fondation André Renard* (1983); – R. Hemmerijckx, *De socialistische vakbeweging in oorlogstijd en de ontstaansgeschiedenis van het Renardisme (1940-1945)*, VUB, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1985.

ILLUSTRATIE(S), zie: Belgisch nationalisme.

CHANTAL KESTELOOT